

Sygn. akt IV U 366/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 grudnia 2014r. w S.

odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 marca 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 366/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 7 marca 2013r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony M. W., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty, twierdząc, że jest niezdolny do pracy; przed złożeniem wniosku o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przebywał na długotrwałym zasiłku chorobowym z tytułu niezdolności do pracy; cierpi na obustronną artrozę bioder z upośledzeniem wydolności chodu, artrozę części lędźwiowo – krzyżowej z dyskopatią L-5-S-1 i obustronnymi objawami drażnienia korzeni nerwowych; schorzenia te w znacznym stopniu ograniczają sprawność organizmu i uniemożliwiają mu wykonywanie pracy zawodowej; odmowa przyznania prawa do renty została podjęta w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny jego stanu zdrowia i zdolności do pracy (k. 2-6 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na uzasadnienie przytoczone w zaskarżonej decyzji oraz wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględniały odwołanie (k. 7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony M. W., ur. (...), w dniu 14 stycznia 2013r. złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u wnioskodawcy: zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych bez istotnego upośledzenia funkcji chodu, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa L/S bez uszkodzeń neurologicznych, nadciśnienie tętnicze zredukowane farmakologicznie, zaburzenia gospodarki lipidowej, cukrzycę typu 2 lezoną doustnie i insuliną wyrównaną, pyłkowicę, wadę wzroku. W ocenie komisji lekarskiej schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonego i swoją ocenę zawarła w orzeczeniu z dnia 7 marca 2013r. (k. 128-129 a.l., k. 14 a.r.). Orzeczenie to stało się dla pozwanego organu rentowego podstawą do wydania decyzji odmownej z 14 marca 2013 r. (k. 19 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego został przeprowadzony dowód z opinii biegłych lekarzy: diabetologa, kardiologa, ortopedy i okulisty. Opiniujący wspólnie biegli rozpoznali u M. W. następujące schorzenia: zmiany zwyrodnieniowe obu stawów biodrowych, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez objawów niewydolności narządu osiowego, cukrzycę T.2, nadwagę (...) 25, nadciśnienie tętnicze II wg (...), zez rozbieżny i niedowidzenie oka prawego, nieźorność nadzwrotną obu oczu. Zdaniem biegłych, schorzenia te nie skutkują niezdolnością do pracy ubezpieczonego. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, że w obecnym stanie zdrowia z punktu widzenia ich specjalności wnioskodawca może być uznany za osobę zdolną do pracy uwzględniając poziom wykształcenia i charakter zatrudnienia. Obecny stan zdrowia jest oceniany jako stabilny, dobrze wyrównany czynnościowo i istniejący w takim stopniu od dłuższego czasu. Opiniowany ma wykształcenie średnie ekonomiczne, prowadzi działalność gospodarczą – sprzedaż bielizny włącznie z handlem obwoźnym (k. 12-16 a.s.). Biegli podzielili stanowisko komisji lekarskiej ZUS.

Pełnomocnik ubezpieczonego wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych. Załączył opinię wywołaną na potrzeby postępowania w sprawie IV U (...) oraz dodatkową dokumentację medyczną. Wnosił o wydanie opinii uzupełniającej przez biegłych ortopedę i diabetologa (k. 26-34).

Sąd zwrócił się do archiwum o nadesłanie akt sprawy IV U (...) Sądu Rejonowego. S.. Następnie Sąd dopuścił dowód z opinii innych biegłych ortopedy i diabetologa, załączając pytania do biegłych nadesłane przez pełnomocnika ubezpieczonego.

Biegli ortopeda i diabetolog opiniujący wspólnie rozpoznali u M. W. cukrzycę typu 2 lezoną insuliną oraz doustnymi lekami hipoglikemizującymi, polineuropatię cukrzycową, zmiany zwyrodnieniowe obu stawów biodrowych, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego. W ocenie biegłych brak u badanego niezdolności do pracy (k. 49-52). W uzasadnieniu biegli wskazali, że stan funkcjonalny powoda od czasu opinii biegłego ortopedy z 9 lipca 2012r. uległ znacznej poprawie. Potwierdzeniem tego jest wpis o znacznej poprawie ruchowej bioder i brak propozycji leczenia operacyjnego.

Pełnomocnik ubezpieczonego wnosił o uzupełnienie opinii biegłego ortopedy. Złożył do akt sprawy nową dokumentację medyczną. Dodatkowo wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatry.

Sąd oddalił wniosek o wywołanie opinii uzupełniającej biegłego ortopedy, uznając, że sporna kwestia została już dostatecznie wyjaśniona.

Następnie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry i psychologa na okoliczność zdolności do pracy ubezpieczonego.

W swojej opinii biegli rozpoznali u M. W. funkcjonowanie intelektualne na poziomie przeciętnym, brak zmian w ośrodkowym układzie nerwowym, badany przejawia sztywność w myśleniu i działaniu, ma trudności z adaptacją do nowych warunków i okoliczności, ma niską odporność na sytuacje stresowe, może wtedy ujawniać zwiększone

napięcie psychiczne, drażliwość, w zachowaniu może być wybuchowy, impulsywny, podczas badania przejawiał postawę agramacji i roszczeniową, cechy nieprawidłowej osobowości, zaburzenia adaptacyjne. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, że stwierdzone badaniem zaburzenia adaptacyjne od początku przebiegają łagodnie. Choć dalej mogą wymagać kuracji pod kontrolą specjalistyczną w (...), to nie sprowadzają na niego niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych (k. 69-71).

Pełnomocnik organu rentowego nie kwestionował wywołanych w sprawie opinii biegłych, wnosił o oddalenie odwołania.

W ocenie Sądu Okręgowego dowody z opinii biegłych są miarodajne i obiektywne. Opiniowali biegli specjaliści w zakresie schorzeń, które dotyczą wnioskodawcy, wydanie opinii było poprzedzone przeprowadzeniem badania przedmiotowego oraz zaznajomieniem się z dokumentacją lekarską z jego dotychczasowego leczenia. Opinie są przekonujące. Ubezpieczony nie złożył żadnych konkretnych zarzutów merytorycznych wobec opinii, a jedynie wskazał, że badanie biegłego ortopedy było przeprowadzone pobieżnie, biegły nie zapoznał się z całą dokumentacją medyczną, opinia jest sprzeczna z opinią biegłego ortopedy z 9 lipca 2012r., leczy się psychiatrycznie. Okoliczności te zostały wyjaśnione w toku postępowania rozpoznawczego i zdaniem Sądu, nie podważają wiarygodności wywołanych opinii.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 3 ustawy o FUS, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodne z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z opinii biegłych wynika, że w obecnym stanie zdrowia z punktu widzenia ich specjalności wnioskodawca może być uznany za osobę zdolną do pracy uwzględniając poziom wykształcenia i charakter zatrudnienia. Obecny stan zdrowia jest oceniany jako stabilny, dobrze wyrównany czynnościowo i istniejący w takim stopniu od dłuższego czasu. Stan funkcjonalny powoda od czasu opinii biegłego ortopedy z 9 lipca 2012r. uległ znacznej poprawie. Potwierdzeniem tego jest wpis o znacznej poprawie ruchowej bioder i brak propozycji leczenia operacyjnego. Według biegłych psychologa i psychiatry stwierdzone badaniem zaburzenia adaptacyjne od początku przebiegają łagodnie. Choć dalej mogą wymagać kuracji pod kontrolą specjalistyczną w (...), to nie sprowadzają na niego niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych. Opiniujący biegli jednoznacznie stwierdzili, iż obecnie stan zdrowia fizycznego nie uniemożliwia wnioskodawcy wykonywania pracy. Sąd dzieląc wniosek zawarty w opiniach biegłych uznał, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Z tych względów Sąd przyjął, że M. W. nie spełnia jednego z warunków uzyskania prawa do renty określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o FUS, tj. brak u niego niezdolności do pracy. Dlatego też Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.